

МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Газета виходить з 24 червня 1928 року

№17-18 (2981-2982)

Середа,
31 жовтня 2018 року

Ціна договірна

ГАЗЕТА КОЛЕКТИВУ ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Газета нагороджена срібною медаллю Всеукраїнського конкурсу «Вища школа»

ВІТАЄМО

ШАНОВНІ КОЛЕГИ!

Прийміть щирі вітання з професійним святом – Днем працівників освіти!

У цей святковий день хочу привітати всіх науково-педагогічних працівників Харківського національного медичного університету, педагогів, які пройшли велику життєву та професійну школу, накопичили неабиякий досвід на освітянській ниві, присвятили своє життя подвижницькій, соціально значимій і по-справжньому шляхетній професії.

На освітян покладене надзвичайно відповідальне й почесне завдання – формування нової генерації громадян. Саме вони передають молоді свої знання і навички, духовні цінності та національні традиції, свою енергію до творення й розбудови по-справжньому незалежної України.

Адже нині головним чинником нашої інтеграції в європейський простір є інтелектуальний потенціал нації, духовний та моральний стан спільноти, необхідний для адекватної відповіді сучасним викликам сьогодення. Тому всіх нас об'єднує головна мета нашої спільної праці – допомагати молоді пізнати навколишній світ, здобути необхідні знання, а найголовніше – проявити таланти, набути духовних цінностей та обрати вірний життєвий шлях.

Глибока повага вам, дорогі колеги, за високий професіоналізм, невтомний творчий пошук і прагнення виростити соціально активних громадян. Бажаю вам міцного здоров'я, життєвої сили, енергії та наснаги для досягнення нових успіхів у професійній діяльності!

*Із найкращими побажаннями,
ректор університету **Володимир Лісовий***

■ АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ

МІСІЯ UNICHECK – ПІДВИЩИТИ ЯКІСТЬ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

У продовження практики академічної доброчесності Харківський національний медичний університет (ХНМУ) разом з Unicheck перевірятиме дисертаційні роботи на ознаки плагіату за допомогою онлайн-сервісу Unicheck, який успішно використовують понад 90 українських та 350 іноземних навчальних закладів.

Відповідний договір, що надає можливість доступу до сервісу Unicheck, підписано першим проректором з науково-педагогічної роботи Валерієм Капустником та директором компанії ТОВ «Антиплагіат» (сервіс пошуку на плагіат Unicheck) Андрієм Сідляренко.

Так, 4 жовтня у рамках договору директор компанії «Антиплагіат» Андрій Сідляренко ознайомив керівників наукових підрозділів університету, секретарів спеціалізованих учених рад, керівництво Наукової бібліотеки ХНМУ з можливостями сервісу Unicheck.

Докладніше дивіться, будь ласка, на сайті ХНМУ

■ ЗУСТРІЧ ІЗ НІМЕЦЬКИМ ФАХІВЦЕМ

ПОШИРЮЄМО КРАЩІ СВІТОВІ НАПРАЦЮВАННЯ

Зустріч та майстер-клас з хірургічного лікування ожиріння з головним лікарем клініки Заксенхаузен (м. Франкфурт-на-Майні, Федеративна Республіка Німеччина), фахівцем у галузі баріатричної хірургії, загальної хірургії, абдомінальної хірургії та онкохірургії органів шлунково-кишкового тракту доктором Пламеном Стайковим відбулася на базі Харківської обласної лікарні 5 жовтня. Ініціаторами заходу стали Харківська обласна клінічна лікарня та кафедра хірургії № 2 Харківського національного медичного університету.

Під час свого перебування у Харкові німецький фахівець зустрівся з представниками медичного вишу. Так, проректор з науково-педагогічної роботи Володимир Марковський висловив подяку за візит і наголосив на важливості розширення співробітництва не тільки в практичній медицині, а й в науковій та освітній галузі, яке триватиме в рамках договору, що невдовзі буде підписаний з обох сторін. Проректор з лікувальної роботи Юрій Резуненко

у свою чергу запросив гостя до співробітництва з Університетською клінікою ХНМУ. У відповідь Пламен Стайков запропонував нашим хірургам та відповідним спеціалістам відвідати клініку в Німеччині.

Ожиріння сьогодні в багатьох країнах світу вважається однією з найбільших проблем, пов'язаних зі здоров'ям. Інколи консервативне лікування не допомагає, тоді доводиться вдаватися до оперативного втручання. У західних розвинених країнах хірургічне лікування ожиріння (баріатрична хірургія) є поширеною практикою,

зокрема, у клініці Заксенхаузен щорічно виконується понад 500 різних баріатричних операцій. В Україні цей напрямок хірургії поки що знаходиться на початковому етапі розвитку й практикується здебільшого в Києві та Одесі. Щоб поширити кращі світові напрацювання у баріатрії на інші міста нашої країни й була запропонована ця зустріч із німецьким фахівцем у Харкові, на яку були запрошені науковці, студенти вишу та фахівці Обласної клінічної лікарні.

У рамках заходу доктор Пламен Стайков поділився досвідом із проведення операцій щодо лікування ожиріння. Так, він зазначив, що баріатрична хірургія – це не тільки хірург, а в першу чергу команда, що складається з різних фахівців: з дієтологів, ендокринологів, кардіологів, пульмонологів, пластичних хірургів тощо: «Ми повинні бути єдиною командою задля здоров'я і гарного самопочуття кожного пацієнта».

За матеріалами служби з інформаційного забезпечення

■ ЗДОРОВ'Я СЛОБОЖАНЩИНИ

СТУДЕНТИ-МЕДИКИ – УЧАСНИКИ ПРОЕКТУ РЕГІОНАЛЬНОЇ ЦІЛЬОВОЇ ПРОГРАМИ

Учасники проекту «Школа місцевого самоврядування», студенти медичних факультетів харківських вишів Таїсія Сазонова, Кирило Дегтяр та Ірина Нечипорук під керівництвом депутата обласної ради, генерального директора Харківського спеціалізованого медико-генетичного центру Олени Гречаніної підготували проект регіональної цільової програми, спрямованої на профілактику рідкісних (орфанних) захворювань та надання допомоги хворим у 2018–2023 роках.

Свого часу професор Олена Гречаніна ініціювала шефство над студентами-медиками для підготовки життєздатного та суспільно значимого проекту. Відтак, сьогодні спільна робота студентів та провідного вітчизняного генетика добігла кінця й у підсумку з'явився документ, у якому дуже глибоко охарактеризовано проблематику, мету та завдання регіональної програми. А саме – вдосконалення системи ранньої діагностики та профілактики спадкових захворювань, у тому числі рідкісних, для створення оптимальних індивідуальних умов для виношування вагітності, якісної пренатальної діагностики та адекватної терапії; забезпечення диспансерного спостереження, комплексного лікування і реабілітації хворих. Як зазначила Олена Гречаніна, студенти доклали чимало зусиль, аби дослідження було ґрунтовним і комплексним.

Визначено двадцять основних завдань програми, серед яких створення регіонального реєстру спадкових захворювань, забезпечення хворих життєво необхідними препаратами, лікарськими засобами, дієтичними сумішами; вдосконалення трирівневої системи профілактики (преконцепційної – первинної, медичної – вторинної та попередження ускладнень спадкових захворювань шляхом неонатального скринінгу, адекватної реабілітації – третинна профілактика) тощо.

Для досягнення мети й завдань програми запропоновано шляхи реалізації. Важливий аспект – матеріально-технічне забезпечення, у тому числі дооснащення медико-генетичного центру, відкриття якісно обладнаної генетичної клініки уточнюючої діагностики й реабілітації; забезпечення хворих обладнанням, необхідним для їх соціальної реабілітації – засобами пересування, гігієни, телекомунікацій.

За матеріалами сайту Харківської обласної ради

ПРІОРИТЕТНІ ПИТАННЯ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

10 жовтня в Харківському національному медичному університеті відбулася нарада Управління охорони здоров'я Харківської обласної державної адміністрації «Про хід реформування галузі охорони здоров'я в Харківській області».

У нараді взяли участь заступник голови Харківської обласної державної адміністрації Михайло Черняк, начальник Управління охорони здоров'я ХОДА Богдан Федак, заступник міського голови з питань охорони здоров'я та соціального захисту населення Світлана Горбунова-Рубан, керівники, їх заступники та головні спеціалісти Управління охорони здоров'я ХОДА та Департаменту охорони здоров'я Харківської міськради, начальники відділів охорони здоров'я райдержадміністрацій, лікарі та медсестри закладів охорони здоров'я Харкова й області, а також підприємці та лікарі-інтерни.

Відкрив нараду Михайло Черняк: «Харківщина конструктивно й динамічно оволоділа процесом реформування і, взагалі, є прикладом для інших областей: до нас навіть звертаються колеги з інших регіонів за консультаціями. До кінця поточного року ми маємо закінчити роботу щодо підписання декларацій, адже змінюються умови фінансування – з наступного року субвенції закінчуються і до цього треба бути готовим: у нас попереду майже 2,5 місяці, щоб завершити підписання договорів з Національною агенцією охорони здоров'я». За словами Михайла Євгеновича, вже 60 центрів в області отримують гроші в нових умовах, також станом на 8 жовтня підписано майже 1,5 млн декларацій, а це половина кількості населення області, повним ходом йде осучаснення амбулаторій на селі. «Звичайно, є зауваження, питання, проблеми, які необхідно вирішувати. Наприклад, є центри, що не перетворені на комунальні підприємства, і райони, які не підписали ще договори з Національною службою здоров'я України, також є лікарі, що не підписали жодної декларації. Проте принципова позиція адміністрації – по можливості не скорочувати жодного об'єкту охорони здоров'я, жодного робочого місця, адже важливо, щоб медична реформа була еволюційною, а не революційною», – підкреслив Михайло Черняк.

Про виконання поточних завдань реформи первинної ланки медичної допомоги на Харківщині детально доповіли Богдан Федак та Світлана Горбунова-Рубан. Так, Богдан Степанович зазначив: «Реформування охорони здоров'я сьогодні є в пріоритеті в кожній області, в кожному управлінні охорони здоров'я і загалом в державі. І від того, наскільки успішно ми будемо з вами рефор-

мувати медичну галузь, залежить благополуччя наших лікарів, а гроші дійсно мають ходити за пацієнтом. На сьогоднішній день ми посідаємо друге місце щодо кількості підписаних декларацій, а за кількістю населення – перше. Головне, що треба зрозуміти, – всі, хто не автономізується, з 1 січня не отримає жодної копійки чи субвенції на первинну ланку. Відтоді все фінансується тільки через Національну службу здоров'я, а для цього обов'язково треба перебувати у статусі некомерційного комунального підприємства. Ті заклади, що перейшли першими, одразу відчувли різницю в оплаті. Важливе питання – ліцензування, адже у зв'язку з перетворенням, злиттям та приєднанням стара ліцензія діє лише 3 місяці. Тож не можна зволікати з цим, адже не буде можливості працювати».

У свою чергу Світлана Олександрівна надала інформацію щодо компанії з вибору лікаря в Харкові, що розпочалася з 1 квітня поточного року: «Ми почали інформаційну кампанію із роз'яснення населенню, що таке декларація, куди треба йти, хто надасть консультацію з цього приводу. Проводили відповідну роботу ми плідно й добросовісно. Станом на 10 жовтня підписано 784896 декларацій з пацієнтами, це складає 54,4% населення міста Харкова. Ми йдемо пліч-о-пліч з областю, на II місці у всеукраїнському рейтингу. Розподіл декларацій у Харкові такий: дорослі підписали 50%, діти – 76,5% дитячого населення. На сьогодні 827 лікарів зареєстровані в електронній системі e-health по місту Харкову, 124 лікарі підписали максимальну кількість декларацій. Ми дуже зважуємо всі свої кроки, щоб усе було на користь нашим людям та лікарям. Так, XIX сесія міськради у квітні прийняла рішення перетворити всі заклади на комунальні некомерційні підприємства. Сьогодні ми маємо 67 закладів, що стали некомерційними підприємствами, 31 липня 34 наші заклади уклали договори з НСОЗ. Ми виконали свої зобов'язання, і наші плани на цей рік – все це завершити й підписати ще якомога більше декларацій, щоб зрозуміти, хто з лікарів буде працювати, а хто зійде з дистанції».

Під час заходу були розглянуті питання щодо досвіду роботи КНП Центрів первинної медико-санітарної допомоги Чугуївського, Вовчанського, Нововодолазького районів в сучасних умовах фінансування, а також заслухано інформацію про стан забезпеченості амбулаторій загальної практики – сімейної медицини доступом до мережі Інтернет.

Олена Голікова, фахівець служби з інформаційного забезпечення

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ КОНКУРС

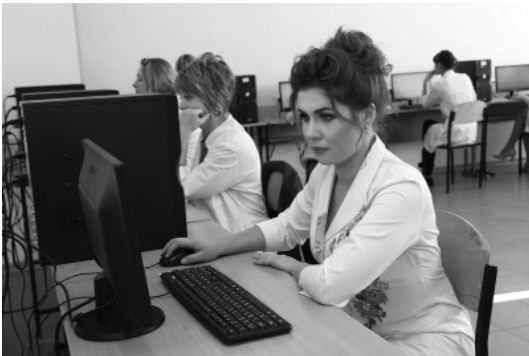
ЗМАГАННЯ АМБІТНИХ ТА ПРОФЕСІЙНИХ

Від редакції. На початку конкурсу наш кореспондент поспілкувався з учасницею з Полтави Тетяною Сіліоною, яка, до речі, у фіналі посіла призове місце, і ось, що амбітна дівчина розповіла нам про себе: «Я працюю в дитячій міській клінічній лікарні у відділенні раннього дитинства з маленькими дітками від 0 до 3 років. У процесі щоденної роботи я ставлю катетери й крапельниці, надаю невідкладну допомогу в термінальних станах – буває й таке. Наше відділення розраховане на 40 ліжок, його наповненість на 100 %, тож роботи вистачає. А в цьому конкурсі я беру участь, адже я, дійсно, амбітна. Звичайно, я їхала сюди, щоб глянути на ваше чудове місто, яке мені дуже подобається. Проте перш за все, я медичний працівник, гарна медсестра з вищою категорією, справді на своєму місці й обожнюю свою роботу, тому якщо проводяться такі конкурси, чому б мені не взяти в них участь?»

Я відчуваю в собі сили, постійно намагаюся підвищувати кваліфікацію, набиратися нових знань: дивлюся тести, цікавлюся новітніми, багато читаю. Я знаю, що я найкраща, можу і хочу вдосконалюватися, адже мене мотивують мої гуру, які в мене вірять. Я хочу, щоб Полтава, моє рідне місто, прозвучала сьогодні з найкращої сторони».

Протягом двох днів, 12–13 жовтня, на базі Харківського національного медичного університету тривав XII Всеукраїнський конкурс професійної майстерності медичних сестер «Ескулап – професіонал – 2018».

Перший день розпочався з урочистої церемонії відкриття, де від імені голови Харківської обласної державної адміністрації учасників заходу привітав її заступник Михайло Черняк: «Ми знаємо, що медична сестра – це перш за все руки кожного лікаря, бо без неї жоден лікар не впорається у повному обсязі з тими проблемами, що постають перед ним кожного дня. Тому медсестри – руки, серце, обличчя й душа медицини, бо саме через них люди відчувають на собі, чи відбуваються зміни в цій галузі й як до них ставиться держава в цілому».

До конкурсанток із щирими побажаннями успіху звернувся начальник Управління охорони здоров'я ХОДА Богдан Федак, який висловив задоволення, що конкурс відбувається саме в нашому регіоні, та побажав учасникам успіхів у професійному змаганні.

Щирими й напутніми словами вітали конкурсанток проректор з лікувальної роботи Юрій Резуненко, голова Харківської обласної організації профспілки працівників охорони здоров'я України Альона Благовещенська та президент Асоціації медичних сестер України Тетяна Чернишенко.

У заході взяли участь делегати з 20 областей України – учасники, члени суддівських бригад, координатори та представники медичної спільноти. Конкурс проводився у три етапи: відбір у лікувально-профілактичних закладах, фахові змагання в регіонах та фінальний етап, у якому взяли участь переможці двох перших етапів.

У фінальному конкурсі, що теж відбувався в медичному виші на базі міжкафедральних симуляційних класів Навчально-наукового інституту якості освіти, на учасників також очікували три тури змагань: тестування (комплект тестових завдань охоплює матеріал з основ медсестринства, медсестринства в терапії, хірургії, педіатрії, при невідкладних станах), демонстрація практичних навичок та техніки зупинки кровотечі.

За підсумками трьох турів члени журі конкурсу визначили переможців, імена яких були оголошені під час урочистої церемонії нагородження.

Найсильнішими у конкурсі визнані:

I місце – Марія Душак (Чернівецька область);

II місце – Валентина Алексеева (Хмельницька область);

III місце – Тетяна Сіліонова (Полтавська область).

Учасники отримали призи глядацьких симпатій, цінні подарунки від спонсорів, а також почесні грамоти та дипломи. Головний приз – поїздку до Монако та Лазурного берега – отримала переможниця конкурсу.

Тож Харківщина, згідно з традицією конкурсу, передала естафету Чернівецькій області, де наступного року відбудеться чергове свято професійної майстерності медсестер. А ми вітаємо переможниць та бажаємо успіхів у їх нелегкій щоденній праці, яка потребує значних теоретичних знань, практичних навичок, терпіння, людяності та сумлінності!

Вікторія Захаревич, Олена Голікова

РЕЗУЛЬТАТИ ЗМАГАНЬ У ТЕРНОПОЛІ

НАШІ ВРАЖЕННЯ

4–7 жовтня на базі Тернопільського державного медичного університету ім. І.Я. Горбачевського була проведена Всеукраїнська олімпіада з симуляційної медицини з міжнародною участю «TernopilSimOlymp – 2018» (екстрена та невідкладна медична допомога) серед студентів вищих медичних навчальних закладів.

Команда нашого університету під керівництвом доцента кафедри медицини невідкладних станів, анестезіології та інтенсивної терапії Миколи Бітчука, що була укомплектована та підготовлена в Навчально-науковому інституті якості освіти ХНМУ, також взяла участь у змаганнях. До складу команди увійшли: лідер – Юрій Лукашук (I медфакультет), Анастасія Павликова-Чертовська (I медфакультет) й Іван Макогон (II медфакультет).

У змаганнях взяли участь 14 команд з різних медичних ЗВО України та команда з Люблінського медичного університету (Польща). Було проведено 6 конкурсів, у кожному з яких з дуже високою реалістичністю моделювалась окрема ситуація, що могла виникнути під час виїзду на виклик бригади швидкої медичної допомоги.

Підводячи підсумки змагань, суддівська колегія відзначила високий рівень професійної підготовки студентів ХНМУ. А які ж враження у наших студентів?

Розповідає **Юрій Лукашук**: «Як лідер команди, я хочу відзначити, що у цих змаганнях кожен проявив себе найліпшим чином. Іван – наша сила. Я ніколи ще не бачив, що за півхвилини можна зробити 20 віджимань так, що аж кінчик носа торкався землі! Настуня – краса та зв'язок команди. Перед кожним членом вона робила загальний збір та завжди знаходила влучні слова, щоб підтримати та націлити всіх на перемогу. Про себе не розповідають зазвичай. Проте хочу сказати, що на змаганнях у Тернополі я не вперше. Кожного року вимоги зростають, протоколи змінюються, з'являється дуже багато нюансів... Проте це ніколи нас не зупинить. Я вважаю, що це лише поштовх для подальшого розвитку в професійній сфері. Дуже добре, що є такі змагання, адже не завжди в реальному житті в тебе є другий шанс для того, щоб виправити свої помилки. А тут ніби генеральне тренування перед концертом. І я хочу відзначити, що цього року ми пройшли цей іспит на відмінно!».

Анастасія Павликова-Чертовська: «На змаганнях такого рівня я вперше. Здивували самі членджі. Я очікувала симу-

ляційну гру, більш акторську, але ж ніяк не справню стрілянину та кардіоверсію на манекені (конкурс за наступним сценарієм: п'яний чоловік, що побив жінку, відібрав зброю у дільничного, поранив його в груди та намагався поцілити у лікарів швидкої, коли вони надавали допомогу постраждалій; у конкурсі взяли участь справжні поліцейські, патрони були холості.). Усе настільки було наближене до життя, що на час проходження етапів ми повністю забували, що це лише конкурс, а поринали з головою у події, намагаючись допомогти пацієнту. Ще дуже сподобалося те, що з нами змагалися й студенти з Польщі. Вони були відкриті для спілкування, багато розповідали про устрій та медицину взагалі у Любліні та дуже цікавилися нашою країною. До речі, у Польщі команда складається з п'яти осіб замість трьох. Деякі протоколи відрізняються від наших, але майже не суттєво. Також дуже гарно, що першого дня проводилися іноземні курси з BLS, але, на жаль, кількість місць була обмежена, тож вибір пав на нашого керівника та лідера, а в нас був чудовий день у Тернополі. Ми мали змогу прогулятися набережною р. Серет, подивитися старий замок та побувати на центральній площі цього файного міста. Враження від подорожі залишилися найкращі!».

Ділитися враженнями **Іван Макогон**: «Як наймолодший учасник нашої команди, я дуже хочу продовжувати брати участь у таких змаганнях. Мені було дуже цікаво спробувати свої сили та здобути знання у більш досвідчених представників олімпіади, які проводили майстер-класи. Однією з найголовніших частин членджу я вважаю дебрифінг. Саме тоді виходили професори, котрі вигадували конкурси та розповідали, що саме вони хотіли від нас почути чи побачити. Це гарна можливість оцінити свої помилки та зрозуміти, як їх виправити у майбутньому. Хочу відзначити, що основні труднощі виникали майже у всіх команд з етапами домедичної допомоги. Адже дуже важко, якщо в тебе є і обладнання, і медикаменти, в один момент перемкнути свої внутрішні налаштування з екстреної допомоги на звичайного перехожого. Тому нам є над чим працювати до наступних змагань».

«Та на завершення ми всі дуже хочемо подякувати нашому керівнику Миколі Денисовичу Бітчуку за терпіння, змогу завжди заспокоїти та підтримати нашу команду як у скрутні часи, так і в моменти найщирішого щастя! Миколо Денисовичу, Ви – найкращий!» – завжди з любов'ю, ЮАІ (Юрій, Анастасія, Іван).

«МИ ЗАВЖДИ РАДІ АКТИВНИМ СТУДЕНТАМ»

На засіданні Харківської обласної студентської ради, що відбулося 27 вересня на базі Харківського національного університету ім. В.Н. Каразіна, було обрано нового голову – представника нашого вишу студента II медичного факультету Віктора Шапошника. Під час засідання Віктор презентував свою програму діяльності та в ході таємного голосування отримав односторонню підтримку оновленого складу Ради. Такий високий рівень довіри накладає певні зобов'язання на новообраного голову студентської ради та робить відповідальним за розвиток молодіжного співтовариства області в цілому. Під час зустрічі з Віктором Шапошником редактор газети Вікторія Захаревич поцікавилася планами на майбутнє та спитала, які, на його думку, проблемні питання потребують першочергового вирішення.

В.З.: Вікторе, розкажіть, будь ласка, чому Ви балотувалися на цю посаду?

В.Ш.: Посаду голови Харківської обласної студентської ради може обіймати особа, що займається громадською діяльністю. Безумовно, це більш високий рівень, ніж посада голови Студентської ради університету, проте такий шлях цілком закономірний, якщо простежити розвиток моєї громадської діяльності: я маю чотирирічний досвід у цій галузі не тільки в університеті, а й в області в цілому. Так, з 2014 року я був активістом в університетській Студентській раді, з 2015 року залучений до школи лідерства, яку започаткував Ігор Райнін. Через рік став фіналістом I туру, ще через півроку закінчив II тур разом з випускницею стоматологічного факультету Яною Білецькою. Після того, як стали фіналістами школи лідерства, ми відкрили нашу спільну організацію з одноіменним проектом «Здоров'я нації – майбутнє України». Цей проект надає можливість безкоштовного фітнес-тренування для населення області в рамках ВООЗ щодо боротьби з неінфекційними захворюваннями. З того моменту в нас і розпочалася співпраця з Харківською обласною державною адміністрацією. У 2017 році, поєднуючи посаду заступника Студентської ради медичного університету з діяльністю Харківського обласного молодіжного центру в якості волонтера, допомагав реалізовувати молодіжні програми в рамках молодіжної політики України. Тобто протягом двох років я був членом Харківської обласної студентської ради, що теж стало підставою для балотування на посаду, а тепер – новообраного голови цієї громадської організації.

В.З.: Тобто Ви відчували, що у Вас є досвід, який можна використати в якості голови Харківської обласної студентської ради?

В.Ш.: Займаючись деякий час громадською діяльністю, я побачив, що є певні проблеми стосовно студентства в нашому регіоні, і у свою чергу мав бачення щодо вирішення цих проблемних питань. Тому й представив свою програму на виборах в Харківську обласну студентську раду. Цього року склад ради був онов-

лений: сьогодні там працюють 80% нових людей. Вибори проходили згідно з положенням про вибори цього студентського органу, тобто кожен міг висунути свою кандидатуру або іншого кандидата й презентувати свою програму.

В.З.: Ви можете окреслити основні тези Вашої програми?

В.Ш.: Перш за все, це робота з бюджетами Студентських рад університетів, бо законом прописано, що кожна Студентська рада має 5% від доходів вишу. Проте бюджетне питання є реальною великою проблемою, адже коли з'ясували, хто дійсно використовує ці кошти, позначилися тільки 4 заклади вищої освіти, які є гігантами самоврядування в Харківській області, а саме Харківський національний медичний університет, Харківський національний університет ім. В.Н. Каразіна, Харківський національний економічний університет ім. С. Кузнеця та Харківський національний університет радіоелектроніки. Ці виші зі свого бюджету фінансують якісні проекти для студентства, максимально підтримують студентську молодь в різних напрямках діяльності. Представники молодіжних організацій інших вишів знають про таку можливість, проте вони не відпрацювали механізм щодо використання бюджету та його освоєння в реальному житті. Перед нами постає велика проблема, адже в Харківській області діють 32 державних і 12 приватних вишів, які за законом мають на це право.

В.З.: Як Ви вважаєте, що їм заважає?

В.Ш.: Відсутність комунікації з керівництвом та бажання. Упевнений, що адміністрація будь-якого вишу піде назустріч молодіжній організації, проте необхідно розмовляти та запитувати, тобто бути активними. Як приклад, могу посилатися на співпрацю в цьому напрямку з адміністрацією медичного університету. Так, ректор Володимир Миколайович Лісовий дуже перейнявся нашою пропозицією щодо самостійного використання бюджету й надав усіляку допомогу.

В.З.: Ви хочете використати свій досвід і допомогти іншим ЗВО у вирішенні цього питання?

В.Ш.: Авжеж, ми маємо на меті допомогти зробити так, щоб Студентські ради надавали якісні студентські проекти, захищали своїх студентів, а у підсумку були самостійними. Це може бути вигідно й керівництву будь-якого вишу, адже студенти навчаються самостійно розпоряджатися своїми бюджетними коштами і в них для цього буде певний механізм, що значно полегшить спілкування стосовно молодіжної політики з адміністрацією закладу вищої освіти.

В.З.: Які ще нагальні тези Ви окреслили у своїй програмі?

В.Ш.: Наш регіон називають студентським, і ми повинні зробити так, щоб Харківська область та м. Харків максимально відповідали цьому статусу. Так, я згоден, у нас багато вишів та студентів, але вони роз'єднані. Така проблема теж існує, і у нас є бажання об'єднати всіх студентів у єдиний кластер, на кшталт Болоньї. На мою думку, це місто-рай, де всі студенти взаємодіють один з одним, незважаючи на те, хто де навчається. Таке питання теж окреслено в програмі нашої команди, яка обрана цього року до Харківської обласної студентської ради. Наразі важливо не тільки отримати досвід, а й поділитися ним у інших містах або навіть країнах. Так, під час зустрічі з послом Об'єднаних Арабських Еміратів з'ясувалося, що в їх країні немає такого об'єднання, як Студентська рада. Тому представники міністерства молоді та освіти, де, до речі, дуже молодіжний склад міністрів, зацікавилися цим питанням, що теж дає можливість вже нам самим використати набутий досвід.

В.З.: І наостаннє, що Ви побажаєте студентам?

В.Ш.: Ми завжди раді бачити активних студентів у складі нашої Студентської ради, робота знайдеться кожному, всі продуктивні та перспективні проекти ми завжди беремо до уваги, відточуємо їх та намагаємося реалізувати. Студентам я б побажав, перш за все, відмінного навчання, а по-друге, знайти золоту середину, якщо хтось захоче ще займатися й громадською діяльністю, щоб одне одному не заважало, а навпаки – щоб молода людина могла реалізувати себе на повну. І взагалі, сучасне життя потребує більшої активності, реалії теперішнього часу змушують нас бути мультидисциплінованими та мобільними, а також варто пам'ятати, що ніхто за вас вашу справу не зробить.

АКАДЕМИЧЕСКАЯ МОБИЛЬНОСТЬ

ПРАКТИКА В МЕДИЦИНСКОМ УНИВЕРСИТЕТЕ г. ВАРНА

Каждый год наш университет старается расширить список связей с вузами по всему миру. И в этом году выбор пал на Медицинский университет болгарского города Варна. Мы, студенты-стоматологи IV курса, поехали первопроходцами, чтобы узнать все о медицине в Варне. Мы проходили двухнедельную практику по хирургической стоматологии в Университетском Центре.

В первую очередь нас приятно удивило добродушное отношение к нам всего медицинского персонала. Несмотря на языковой барьер, врачи и медсестры всегда старались ответить на наши вопросы, показать различные техники выполнения операций, процедур и просто поговорить о различиях медицины и культуры наших стран. Каждый день мы приходили в операционную и наблюдали за болгарскими хирургами, которые умело используют новейшие технологии и аппараты. Общались, в основном, на английском, но старшее поколение владеет русским языком и это, конечно, очень помогало в общении и объяснении непонятных нам моментов. Также хотелось бы отметить иностранных студентов, которые сразу отнеслись к нам как к давним друзьям и составляли нам компанию в прогулках по городу. Нам очень повезло, ведь Варна – это морской город, поэтому вдобавок к медицинским знаниям мы получили еще и красивый загар.

Поселили нас в общежитии в 15 минутах ходьбы от медицинского центра, так что добираться до практики не составляло большого труда. А само проживание в общежитии было нам очень интересно для сравнения с нашим родным общежитием номер 6, но особого различия мы не увидели. Хотим поблагодарить руководство как нашего университета, так и болгарского за предоставленную возможность, и надеемся продолжить практику в следующем году.

Валерия Хомченко, стоматологический факультет

ПРАКТИКА В МЕДИЧНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ ім. КАРОЛА МАРЦИНОВСЬКОГО

Закінчилась наша лікарська практика у дивовижному місті Познань, Польща.

Це був чудовий час, за що ми дуже вдячні Харківському національному медичному університету та Медичному університету ім. Карола Марциновського. У ході практики ми пройшли чотири тижневі цикли.

Перший цикл – «Загальна хірургія». Кожен день в операційній ми спостерігали за хірургами, які дивовижно виконували свою справу. За весь цикл побачили декілька лапароскопічних холецистоектомій, резекцію товстого кишечника та лапароскопічну апендектомію. Також у супроводі польського лікаря ми відвідували пацієнтів, робили перев'язки тощо.

Наступним циклом було «Акушерство». Ми побачили багато цікавого та нового. Так, пологове відділення у Польщі виглядає зовсім інакше, ніж в Україні. Ми були присутні на декількох кесаревих розтинах, на одному з них асистували.

«Внутрішні хвороби» та «Педіатрія» пройшли в стаціонарах, де ми демонстрували свої практичні навички та спостерігали за хворими. Під час перебування в країні нам була організована екскурсія містом.

Отже, від імені всієї групи я можу сказати, що нам сподобалася практика, та ми сподіваємося, що на V курсі теж матимемо таку можливість.

*Вікторія Ліха,
II медичний факультет*

НЕЙМОВІРНИЙ ДОСВІД НАВЧАННЯ

Цього літа я мав нагоду пройти 12-тижневе науково-дослідницьке стажування за українсько-канадською програмою Mitacs Globalink Research Internship.

Робота проходила у лабораторії Центру раку клінічного госпітала університета Оттави. Під керівництвом професора Michele Ardolino я займався вивченням властивостей низки пухлинних рецепторів та процесів, що полягають в основі пригнічення протипухлинної імунної відповіді, опосередкованою дією NK-клітин.

Цього року Україна вперше потрапила до списку країн-партнерів Mitacs Globalink, надавши можливість п'ятидесяти українським студентам, що пройшли конкурсний відбір серед усіх вишів країни, не лише працювати над спільним проектом з канадськими

професорами, а також отримати неймовірний досвід навчання у країні з потужним науковим потенціалом та однією з найбільших українських діаспор у світі!

Данило Іпполітов, II медичний факультет

СПІВРОБІТНИКАМИ ХНМУ
ОДЕРЖАНО:

Патенти на Винаходи

1. Спосіб лікування хворих на розповсюджений псоріаз в прогресуючій стадії. Автори: **А.М. Дашук, Є.І. Добржанська, Н.О. Пустова.**

2. Застосування натрієвої солі [полі-(2,5-дигідроксифенілен)]-4-тіосульфокислоти як препарату з нефропротекторною активністю. Автори: **Т.І. Єрмоленко, Е.В. Карнаух, А.В. Александрова, Д.О. Гордійчук, Ю.М. Онашко.**

3. Спосіб прогнозування формування хронічного обструктивного захворювання легень у хворих на гіпертонічну хворобу. Автори: **О.В. Істоміна, В.А. Капустник.**

4. Спосіб еферентної терапії гострих кишкових інфекцій у дорослих хворих. Автори: **В.М. Козько, В.О. Терешин, Н.Ф. Меркулова, О.І. Могиленець, Н.О. Єкімова.**

5. Спосіб інгібування грибів роду Candida у хворих на вульвовагініт на тлі ВІЛ-інфекції. Автори: **Л.О. Куцевляк, А.М. Дашук, В.Г. Кравченко.**

6. Спосіб діагностики розвитку тяжкої пре-еклампсії. Автори: **М.О. Щербина, О.П. Ліпко, І.М. Щербина, О.О. Диннік.**

Патенти на Корисні моделі

1. Спосіб прогнозування ризику розвитку остеопоротичних станів при коморбідному перебігу хронічного панкреатиту та артеріальної гіпертензії. Автори: **Т.І. В'юн, Л.М. Пасієшвілі.**

2. Спосіб діагностики ускладненого перебігу хронічної серцевої недостатності у хворих з поєднаним перебігом ішемічної хвороби серця й ожиріння. Автори: **О.І. Кадикова, П.Г. Кравчун.**

3. Спосіб прогнозування ремоделювання бронхолегеневої системи у хворих на хронічне обструктивне захворювання легень професійної етіології у поєднанні з гіпертонічною хворобою. Автори: **В.А. Капустник, І.Ф. Костюк, А.Я. Меленевич.**

4. Спосіб діагностики ступеня ендотеліальної дисфункції у хворих на есенціальну артеріальну гіпертензію, поєднану з цукровим діабетом 2 типу та ожирінням. Автори: **В.А. Капустник, Б.О. Шелест.**

5. Спосіб прогнозування розвитку повторного Q-позитивного інфаркту міокарда у хворих з гострим інфарктом міокарда і супутнім цукровим діабетом 2 типу протягом 6 місяців спостереження. Автори: **Д.В. Мінухіна, В.Д. Бабаджан, П.Г. Кравчун.**

6. Спосіб прогнозування повторних кардіоваскулярних подій протягом 6-місячного терміну спостереження у хворих на гострий інфаркт міокарда, ускладнений цукровим діабетом 2 типу. Автори: **Д.В. Мінухіна, В.Д. Бабаджан, П.Г. Кравчун, О.І. Залюбовська, В.А. Гаврилук.**

7. Спосіб прогнозування порушення стану підшлункової залози при психоемоційному стресі в експерименті. Автори: **В.А. Сіренко, І.Ю. Кузьміна, О.В. Ніколаєва.**

8. Спосіб лікування фіброміомі матки. Автори: **І.О. Тучкіна, І.А. Гузь, О.В. Піонтовська, Є.В. Благовещенський, С.В. Покришко, О.О. Вовк.**

9. Спосіб прогнозування перебігу негоспітальної пневмонії у дітей з ураженням гармонійності складу маси тіла. Автори: **Т.В. Фролова, О.С. Бородіна, О.В. Атаманова, Н.Ф. Стенкова.**

*Анна Голданська,
керівник служби інтелектуальної власності*

СУСПІЛЬНІ НАУКИ В ІСТОРИЧНОМУ АСПЕКТІ

У 2018 році виповнюється 80 років з часу заснування кафедри суспільних наук ХНМУ. Її історія відображає долю як нашого університету, так і всієї країни в цілому протягом ХХ – поч. ХХІ століття.

Свій початок кафедра бере у 1938 році, коли в І Харківському медичному інституті розпочалося систематичне вивчення суспільно-гуманітарних дисциплін. Відповідно до постанови ЦК ВКП(б) від 14 листопада 1938 року у ЗВО було запроваджено курс «Основи марксизму-ленінізму» та створювалися відповідні кафедри.

Перші роки існування кафедри були дуже складними, насамперед, через гостру нестачу кваліфікованих працівників та слабе методичне забезпечення навчального процесу. Такий стан речей був характерним для подібних кафедр усіх вишів країни. Політико-ідеологічні трансформації 30-х рр. ХХ ст., сталінський погром української національної інтелігенції та політичні репресії, які саме в цей час досягли свого апогею, значно ускладнювали організацію навчального процесу. Особливо це стосувалося суспільних дисциплін, де кожний крок був під контролем, а за одне необережне слово викладач міг потрапити до підвалів НКВС. Тривалий час такі кафедри відігравали роль місцевого ідеологічного ретранслятора політики правлячої комуністичної партії, а навчальний процес мав догматичний і пропагандистський характер. У цей дуже непростий для країни час кафедру очолювали Марк Золотаревський (до 1939 р.) та Іван Попов (з перервами до 1961 р.).

Період 50–70-х рр. ХХ століття став часом загального піднесення освітнього та наукового життя в СРСР, а Харківський медичний інститут – одним із провідних освітніх закладів усієї країни. Суспільний та економічний розвиток вимагав підвищення рівня підготовки фахівців вищої школи, тож подало завдання наблизити викладання теоретичних наук до практичного життя. Саме тоді кафедрою вперше було виконано значний обсяг конкретних

наукових досліджень під час створення унікальної та багатомної «Історії міст і сіл Української РСР», яка досі не має аналогів у світі, зокрема, під керівництвом Маргарити Фомічової підготовлено історичний опис Сахновщинського і Кегичівського районів Харківської області. Під керівництвом Валерія Кравченка кафедра здійснила цілу низку науково-дослідних робіт з економічної тематики на замовлення Держкомпраці, Ради з розвитку виробничих сил УРСР, промислового об'єднання «Точприлад». Результати досліджень посилювали зв'язок викладання з практичним життям, а також стимулювали якісне зростання співробітників кафедри, було захищено кілька кандидатських дисертацій.

Початок 90-х рр. колектив кафедри зустрів у дуже складній ситуації пострадянської трансформації української освітньої та медичної сфер. Через кардинальну зміну політичної та ідеологічної парадигми, щоб зберегти кафедру, її колектив повинен був переорієнтувати всю наукову та навчально-методичну діяльність відповідно до умов часу. Постійно розширення контингенту іноземних студентів дало можливість збільшити штат співробітників за рахунок викладачів, які володіли англійською мовою. Постійно підвищувався рівень кваліфікації співробітників. У 2006 р. уперше в історії кафедри Тетяна Камінська захистила докторську дисертацію на тему «Ринок медичних послуг: формування і закономірності розвитку», а в 2009 р. захистив докторську дисертацію Ігор Робака на тему «Історичні умови організації і специфіка розвитку охорони здоров'я в Харкові (XVIII – початок ХХ ст.)».

З 2011 р. і дотепер кафедру очолює доктор історичних наук, професор Ігор Робака, за ініціативи якого кафедра отримала теперішню назву. У цей період значно активізується діяльність кафедри з усіх напрямків роботи. Пріоритетом було визначено дослідження медичного краєзнавства м. Харкова, що й стало темою науково-дослідної роботи кафедри.

У ході роботи над НДР у 2016 р. було випущено монографію «Олександрівська – Перша міська клінічна лікарня Харкова: півтора століття історії», а у 2018 р. завершено видання трилогії «Історія охорони здоров'я в Харкові» – як результат наукової роботи протягом десятиріччя. Упродовж п'яти років на кафедрі видається збірка праць студентських наукових конференцій «Наукові обрії». Співробітники кафедри Ганна Демочко, Володимир Альков та Вадим Ільїн стали членами Національної спілки краєзнавців України, а Ігоря Робака було обрано до складу Правління цієї організації.

У лютому 2015 р. на базі кафедри створено Центр медичного краєзнавства, директором якого призначено Ганну Демочко, а науковим консультантом – Ігоря Робака. Центр медичного краєзнавства ХНМУ став першим і поки що єдиним в Україні. У 2018 р. рішенням Вченої ради Центру присвоєно ім'я професора Валентина Отамановського – видатного краєзнавця, активного учасника подій української національної революції 1917–1921 рр.

Також уперше було встановлено контакти із закордонними організаціями, зокрема, налагоджена тісна співпраця з Університетом гуманітарних та природничих наук ім. Яна Длугоша в Ченстохові, Польща. Протягом 2017–2018 рр. відбулася серія взаємних візитів фахівців обох університетів та наукових семінарів, проводиться робота над розширенням напрямів співпраці.

Велика увага приділяється начально-методичному забезпеченню викладання. Наприклад, сьогодні кафедра має 28 різноманітних курсів, кожен із яких потребує власного повного методичного забезпечення. Кафедра пишається такими виданнями, як «Хрестоматія з історії України», «Політична наука у схемах і таблицях: атлас наочного супроводу до курсу «Політологія та «History of Ukraine and Ukrainian Culture: the textbook for international students».

Значну роль кафедра суспільних наук відіграє у проведенні вивочної роботи в медичному виші. Так, автор цієї статті започаткував проведення в університеті низки масштабних заходів волонтерського та патріотичного спрямування і краєзнавчо-туристичних походів Харківщиною та Карпатськими горами. У 2017 р. вперше в історії нашої медичної alma mater було встановлено прапор університету на найвищій вершині українських Карпат Говерлі.

Своє 80-річчя кафедра зустрічає з гідними показниками своєї роботи. Активна робота кафедрального колективу дозволяє вже п'ять років поспіль посідати перше місце у науковому рейтингу університету серед соціально-економічних та гуманітарних кафедр. Протягом трьох останніх років кафедра очолює загальний рейтинг кафедральних колективів у соціально-гуманітарному блоці, за що має відповідні відзнаки.

Олексій Троценко,
старший викладач кафедри суспільних наук

Я МАЮ ПРАВО!

«НЕ ЗНАЄШ, ЯК ВИРІШИТИ СПІР?»

Кожен із нас періодично вступає в суспільні відносини з іншими суб'єктами: фізичними та юридичними особами, органами влади з метою реалізувати своє право, свободу, інтерес або навіть обов'язок.

Проте нерідко виникають ситуації, коли наші права, свободи чи інтереси суперечать інтересам інших суб'єктів суспільних відносин. Спір – це юридичний конфлікт між учасниками правовідносин, який виникає

внаслідок різного розуміння ними взаємних прав та обов'язків, що перешкоджає їх реалізації, та у якому кожен з учасників захищає свої права. За змістом, тобто за характером прав та обов'язків, якими наділені учасники правовідносин, спори поділяються на такі види: сімейні, земельні, житлові, цивільні, господарські, адміністративні, корпоративні, трудові. Якщо кожен з учасників діє добросовісно, то, як правило, можна виявити причини спору та врегулювати його самостійно. Це є найбільш бажаним способом, оскільки лише він дозволяє задовольнити інтереси всіх учасників спору. У випадку, якщо сторони самостійно не дійшли згоди, вони можуть спільно звернутись до третьої особи – медіатора, задля вироблення способу врегулювання спору, який би влаштував усі сторони. Медіатор не має права приймати обов'язкові для сторін рішення чи зобов'язувати сторони до вчинення певних дій. Якщо сторонам не вдалося вирішити спір ані самостійно, ані за допомогою медіатора, будь-яка зі сторін може звернутися до уповноваженого органу. Проконсультують з юристами щодо того, який орган державної влади чи місцевого самоврядування уповноважений на вирішення конкретного спору, який порядок звернення до такого органу, як підготувати необхідні документи.

Однією із можливостей отримання консультації з метою вирішення спору є право будь-якої особи звернутися до центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги. Право на отримання безоплатної правової допомоги – це гарантована згідно зі ст. 3 Закону України «Про безоплатну правову допомогу» за №3460-VI (набрав чинності 9 липня 2011 року, далі – Закон), а також Конституцією України можливість громадянина України, іноземця, особи без громадянства, у тому числі біженця чи особи, яка потребує додаткового захисту, отримати в повному обсязі безоплатну первинну правову допомогу (яка надається у вигляді безкоштовних правових консультацій та роз'яснень), а також можливість певної категорії осіб отримати безоплатну вторинну правову допомогу у випадках, передбачених зазначеним вище Законом.

Згідно зі ст. 13 Закону безоплатна вторинна правова допомога – це вид державної гарантії, що полягає у створенні рівних можливостей для доступу осіб до правосуддя. Отримувати такий різновид правової допомоги мають право певні категорії осіб, визначені в ст. 14 Закону.

На території Харківської області діє Регіональний центр з надання безоплатної вторинної правової допомоги в Луганській та Харківській областях за адресою: майдан Свободи (Держпром), 5, 6-й під'їзд, 3-й поверх (ліве крило), м. Харків, 61103, Україна, ел. пошта: office.kharkiv@legalaidd.kh.ua та підпорядковані йому місцеві центри, єдиний телефонний номер системи безоплатної правової допомоги 0-800-213103.

Для отримання безкоштовних правових консультацій та роз'яснень з юридичних питань у межах реалізації правопросвітницького проекту «Я МАЮ ПРАВО!» громадяни можуть звернутися до місцевих центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги: Першого харківського місцевого центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги за адресою: м. Харків, просп. Московський, 27 та Третього харківського місцевого центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги за адресою: м. Харків, просп. Науки, 56, офіс 216 (2-й поверх).

Ольга Тимошук,

заступник начальника головного територіального управління юстиції з питань державної реєстрації – начальник Управління державної реєстрації

ЖИВАЯ ПАМ'ЯТЬ ИСТОРИИ

(к 50-летию музея истории ХНМУ)

ВЫСТАВКА «ВЕЛИКИЕ ЗЕМЛЯКИ: ПРЕДСТАВИТЕЛИ НАУЧНЫХ МЕДИЦИНСКИХ ШКОЛ ХАРЬКОВА» И МУЗЕЙ ИСТОРИИ ХНМУ

Впервые я попала в музей истории Харьковского национального медицинского университета этим летом в ходе подготовки документальной выставки «Великие земляки: представители научных медицинских школ Харькова». Когда инициаторы выставки вели переговоры с ректором университета Владимиром Лесовым об участии в проекте, то получили одобрение и согласие выступить соорганизаторами выставки, а также были сориентированы на тесное сотрудничество с Жаннетой Перцевой – человеком, знающим историю медицины Харькова на профессиональном уровне.

Это знакомство стало лично для меня подарком судьбы. Во-первых, мы получили неоценимые консультации по выбору конкретных представителей от каждой научной медицинской школы для создания экспозиции выставки. Во-вторых, нам был предоставлен доступ к материалам, собранным в музее истории ХНМУ, которые обогатили экспозицию выставки. В-третьих, музей передал из своих фондов для экспонирования в выставочном зале «Гостиной на Дворянской» уникальные вазы и скульптурную композицию «Клятва Гиппократ». Эти исторические предметы

стали украшением документальной выставки.

Хранитель фондов музея Елена Семененко стала координатором усилить творческого коллектива, работавшего над созданием экспозиции выставки. Она же выступила пропагандистом совместно организованной выставки о выдающихся представителях научных медицинских школ Харькова в средствах массовой информации.

На торжественном открытии выставки первый проректор по научно-педагогической работе Валерий Капустник сказал, что он гордится университетским музеем истории, материалы которого однозначно доказывают ведущую роль университета в формировании научных медицинских школ Харькова.

Готовясь к выставке, я посетила музей, где увидела множество уникальных фотографий, личных предметов и медицинских инструментов, принадлежавших выдающимся представителям этой профессии в Харькове. Сотрудники музея поведали множество интересных фактов и историй о деятельности и жизни известных харьковчан, сформировавших имидж Харькова как одного из основных медицинских центров Украины. Меня охватила гордость за наш родной город и его неординарных людей.

Благодаря объединившему нас проекту «Великие земляки», музей истории ХНМУ расширил свою известность среди представителей других профессий, в первую очередь – в творческих кругах Харькова и среди гостей нашего города, а также приобрел новых друзей среди художников, артистов, писателей, искусствоведов, журналистов. Выставка послужила декорациями для спектакля «ASTROBLASTOMA», который в рамках театрально-дизайнерского фестиваля «Живи» привез к нам Ужгородский молодежный экспериментальный театр «Включите свет».

В ходе реализации совместного проекта мы выяснили, что среди харьковских династий в трех и более поколений лидируют художественные и медицинские профессии. По поручению коллег и пользуюсь случаем, хотелось бы пригласить полюбившийся нам всем музей истории ХНМУ к участию еще в одном проекте творческого клуба «Гостиная на Дворянской» – «Харьковские династии».

Примите самые искренние поздравления с наступающим 50-летним юбилеем музея и пожелания творческого долголетия и процветания.

Людмила Рубаненко,

соучредитель творческого клуба «Гостиная на Дворянской», председатель совета корпорации «КГ «Рубаненко и партнеры»

ПРЕПОДАВАТЕЛЬ ГЛАЗАМИ СТУДЕНТА

КРАСОТА – В ГЛАЗАХ СМОТРЯЩЕГО

Великий Оскар Уайльд завещал нам видеть прекрасное. Однако не каждому подвластно разглядеть подснежник ранней весной, узреть пение отчаянных птиц, покидающих родной дом в поисках теплого солнца. Человек порой слишком Разумный. Иногда он пытается предвидеть, предугадать грядущий день. К чему это я? Просто так. Вспомнилось однажды...

Осеннее бодрое утро. Четверной эспрессо или карамельный латте? Пожалуй, капучино. Не столь строгая кафедра меня ожидает. Гистология. Какой чарующий слог этому слову подобрала Греция. Действительно, этот день точно нуждался в чашечке кофе. Вперед 4 часа знакомства. Много? Достаточно. Иногда жизнь проходит, а вместе с ней и человек. Случайный прохожий. Временный спутник. Сопровождающий экипаж. Но только не в тот день. Помню робкое волнение и перебежку взглядами – она вошла в наш кабинет. Наталья Ивановна Клочко. Какими были глаза этой женщины? Чистыми. Банально добрыми. Несколько взволнованными. «Нам по пути», – подумала я. Открытость, харизма и обыкновенное чудо слова. Так бывает: принимаешь энергетику пристально смотрящего на тебя мгновенно. Совсем не страх. Совсем не жалость. Это нечто похожее на мой утренний кофе. Вдыхаешь аромат – и больше не дышишь. Именно с таким настроением проходят наши практические занятия и сегодня. На одном дыхании. Поистине счастье встретить преподавателя, сумевшего расположить к себе. Теплота и уют атмосферы обязывают к знаниям. Не тем, что в книгах и заумно, а тем, что к сердцу и не дурно.

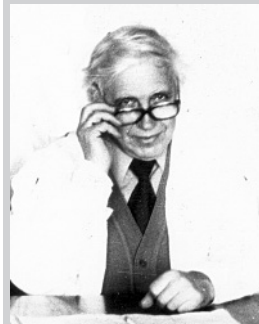
Зимний вечер. Все тот же капучино. Однако уже не только утром. Часто постоянно. Гость, который нагло задерживает своим присутствием хозяев. Я в предвкушении первой встречи с философией. Не жизни, а предмета в целом. В сумбурном научном разговоре скоро просквозит чем-то небесным, умиротворенным, волшебным и непредсказуемым. Размышления. Хотелось всего и сразу. Разговоров, споров, диспутов. Получилось даже лучше, чем я могла себе нарисовать. Леонид Александрович Гончаренко. Человек достаточно необычный. Преподаватель в меру строгий. Личность в большинстве оригинальная. Индивидуальность этого человека привлекает, иногда пугает. Творческий подход. Та самая жила энергии на пути к сознанию студента. Призвать задуматься и подумать, стоит ли задуматься – главное правило философии, вынесенное мной. Помню тот самый кабинет. Манящий запах дерзости и только твоих правил. Возможность быть, а не казаться. Находиться в аудитории, а не с ней. И правда, тогда бы я не отказалась от четверного эспрессо с горьким привкусом поражений и сладким оттенком победы.

Красота. Только та, которую увидела лично я. Смогла рассмотреть в этих двух людях. Она не похожа ни на чью другую. Она – в моих глазах.

София Бойко, студентка (IV медицинский факультет)

«МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ» –
ВІД ІСТОРІЇ ДО СУЧАСНОСТІ
(до 90-річчя газети)

Від редакції. Ми дуже цінуємо і поважаємо своїх кореспондентів та дописувачів як серед студентів, так і серед співробітників вишу. Таким поважним і досвідченим автором протягом багатьох років був доцент кафедри патологічної фізіології Валентин Юхимович Єщенко. На жаль, рік тому він пішов з життя, і сьогодні, згадуючи світлу пам'ять Валентина Юхимовича, ми публікуємо його статтю, написану до 80-річного ювілею газети.

Повоєнна перерва у виданні багатотиражки Харківського медичного інституту закінчилася наприкінці 1956 (або на початку 1957) року. В усякому разі, я маю зв'язки з газетою з 1957 року: у мене зберігається примірник газети «За радянського лікаря» від 16.04.1957, №11(17), 15-й рік видання, може тому, що там надрукували мій допис про роботу студентського наукового гуртка при кафедрі патологічної фізіології. Отже, моя дружба з газетою з більшими чи меншими перервами продовжується майже 50 років. У дні, коли відзначається 80-літній ювілей газети, нахлинули спогади, їх чимало, навіть важко зосередитися...

По-перше, хочеться згадати про її творців, головних редакторів. У 1957 році редактором був асистент кафедри філософії **Харитон Якович Мізін**. Пам'ятаю його як урівноваженого, доброзичливого, неквапливого чоловіка. З ним разом працювала на посаді секретаря багатотиражки Олена Олександрівна Чернай, з якою ми, кореспонденти-початківці, спілкувалися найчастіше. Вона була літератором, готувала до видання книгу, яка побачила світ 1958 року під назвою «Весна впереди. Повесть». З ними я контактував постійно, вони благословили мої перші оповідання, надруковані в газеті.

Слід згадати, що в ці роки при газеті почала працювати літературна студія, якою керував поет Юрій Герасименко. У газеті регулярно друкувалася «Літературна сторінка».

Після Х.Я. Мізіна газету редагував доцент кафедри марксизму-ленінізму Петро Тихонович Рущенко, проте недовго.

З приємністю згадую доцента **Марію Петрівну Стрюкову**, яка редагувала газету в 1962–1963 рр. Вона була дуже привітною, уважною жінкою, що зуміла згуртувати хороший колектив молодих студентів-кореспондентів. Зараз вона на відпочинку. Готуючи ці спогади, я звернувся до неї за деякими уточненнями. Пам'ять у неї чудова. Говорить так про студентів: «Вони приносили готові дописи. Добре написані, продумані. Я й зараз із задоволенням згадую їх».

Потім редактором став доцент кафедри філософії **Андрій Іларіонович Резніков** (1963–1966 рр.). Пам'ятаю його як серйозного та задумливого чоловіка. На той час газета стала меншого обсягу.

Після цього виконуючим обов'язки, а потім відповідальним редактором стала **Ангеліна Солдатенко**, за нею **Станіслав Солдатенко**. Газета повністю задовольняла ідеологічні потреби часу.

З 1971 по 1990 рік редактором працювала **Людмила Миколаївна Бойко** – філолог, літератор, закохана в українську поезію. Ці роки з їх особливостями знайшли відображення на сторінках газети. Сама Людмила Миколаївна друкувалася під псевдонімом Ясна, її публікації були завжди злободенні, конкретні і сміливі.

Л.М. Бойко замінила **Діна Олексіївна Дем'яненко**. Вона була справжнім вихователем молодих дописувачів. До цього вона працювала редактором заводської багатотиражки, мала досвід роботи з робочими. А тут вона навчала працювати над текстом, як ніхто. Постійно оточена словниками, вона дуже уважно прислухалася до кожного нового слова, кожного «молодого таланту». На її час випала та смуга життя країни, коли руйнувався Радянський Союз і формувалася самостійність. Газета стала називатися – «Медвузівець». Діна Олексіївна залишила редакцію у зв'язку з хворобою.

Відновлення випуску газети почалося з приходом **Ірини Олексіївни Редьки**. Їй дістався важкий період, коли відзначався спад громадської активності студентів. Ірина Олексіївна самостійно готувала більшість матеріалів. Вона проявляла великий інтерес до історії України взагалі та до історії Харківського медичного університету зокрема. Якраз на початок 2005 року припадає висвітлення в пресі 200-річчя Харківського національного університету і його відгалуження – Харківського медичного інституту.

З середини 2005 року редактором стає **Вікторія Михайлівна Захаревич**, її зусиллями збільшується обсяг газети, розширюється тематика публікацій.

*Валентин Єщенко,
доцент кафедри патофізіології*

14 ЖОВТНЯ – ДЕНЬ ЗАХИСНИКА УКРАЇНИ**СВЯТО СИЛЬНИХ ТА МУЖНІХ**

Віднедавна день 14 жовтня став особливо важливим в Україні. Саме на цей день припадає одразу декілька історично важливих дат: церковне свято – день Покрови Пресвятої Богородиці, День українського козацтва та створення Української повстанської армії, що відбулося понад п'ятдесят років тому.

Тож не дивно, що починаючи з 2015 року, 14 жовтня вважають Днем захисника України, днем сили, мужності, благородства, самовідданості, сміливості, доблесті та честі. Водночас цей день став святом для абсолютно всіх чоловіків України. Це свято тих, хто в потрібний час віддав свої знання, силу, мудрість та мужність для захисту своєї родини та близьких, заради збереження затишку та спокою у кожній українській оселі. Саме вони є великою гордістю України та прикладом для нащадків.

Приєднуючись до усіх привітань для сильної половини людства, хочу побажати завжди залишатися справжніми чоловіками – сильними, мужніми і добрими, завжди бути напоготові підставити своє плече для тих, хто цього потребує, оберігати спокій та добробут своїх рідних. Не втрачайте твердості духу, життєвої енергії та оптимізму. Побільше у вашому житті шляхетних вчинків та подвигів. Злагоди та добра вам та вашим родинам!

Тетяна Свентозельська,
студкор (II медичний факультет)

ВОЛОНТЕРСЬКИЙ РУХ**НА ЗАХИСТІ ВІТЧИЗНИ**

Зустріч активних студентів-волонтерів з героями сучасної України – бійцями АТО та ОСС – відбулася 16 жовтня в Науковій бібліотеці Харківського національного медичного університету.

На цей форум під назвою «PROTECTOR.NEW HIISTORY» завітали: командир взводу технічних засобів розвідки окремої розвідроты 92-ї бригади Дмитро Бандич, керівник музичного батальйону «Help Army» Олександр Гончаров, боєць, що постраждав від розриву міни й в подальшому був протезований в Україні капітан Лі, а також викладач університету ХНПУ ім. Г.С.Сковороди, громадський діяч Анжела Денисенко.

Бійці розповіли про свої перші дні у війську та про потреби під час боїв. Найбільше запам'яталися розповіді про використання звичайних квадрокоптерів для розвідки та використання дронів харківського виробництва. Капітан Лі поділився своїми спогадами й боєм після поранення під час боїв. Розповідали також про події у Широкому та Щасті, про важливість музичного супроводу для солдат.

Такі заходи зі щирими розмовами допомагають краще зрозуміти потреби й проблеми сьогодення нашої держави й військових та сприяють патріотичному вихованню молоді, яка завжди стоятиме на захисті своєї Вітчизни.

Кирило Дегтяр

СУМУЄМО

СВІТЛОЇ ПАМ'ЯТІ ЮРІЯ СТЕПАНОВИЧА ПАРАЩУКА (09.12.1949–24.10.2018)

24 жовтня пішов з життя завідувач кафедри акушерства та гінекології №2 ХНМУ, доктор медичних наук, професор, заслужений працівник освіти України, академік Української академії наук, Академії наук Вищої освіти України, член президії Асоціації акушерів-гінекологів України, член Європейської асоціації акушерів-гінекологів Паращук Юрій Степанович.

Юрій Степанович народився 9 грудня 1949 року в м. Надвірна, Івано-Франківської області. У 1972 р. він закінчив Івано-Франківський державний медичний інститут. Трудовий шлях Ю.С.Паращука пов'язаний з Харківським національним медичним університетом, де він працював клінічним ординатором (1975–1977), асистентом, професором, з 1999 р. – завідувачем кафедри акушерства та гінекології, з 1999 по 2006 р. – проректором з наукової роботи. У стінах медичного вишу він сформувався як учений, клініцист, педагог, організатор вищої медичної освіти і науки.

Він є автором та співавтором понад 400 наукових праць, 4 підручників, 8 навчально-методичних посібників, 6 монографій.

Під його керівництвом захищено 19 кандидатських та одна докторська дисертація, 9 дисертацій на здобуття вченого ступеня магістра медичних наук.

У 2011 р. Юрій Степанович став лауреатом Державної премії України в галузі науки і техніки. Результати фундаментальних досліджень Ю.С.Паращука стали основою для вивчення проблеми штучного запліднення, криоконсервації гамет, імунології репродуктивної системи. Ним створено в Україні службу штучної інсемінації репродуктивними клітинами.

За досягнуті успіхи та значний особистий внесок у підготовку лікарських кадрів для практичної охорони здоров'я, науково-педагогічних кадрів для вищих медичних закладів та розвитку науки професор Юрій Паращук удостоєний державної нагороди «Заслужений працівник освіти України», тричі нагороджений Почесною грамотою МОЗ України, двічі – медаллю Академії наук Вищої освіти України «За успіхи в науково-педагогічній діяльності», нагородою Ярослава Мудрого, Почесною відзнакою I ступеня «За творчі здобутки» Української Академії наук. Він також є лауреатом рейтингу «Харків'янин року – 2002».

Ректорат, профком і співробітники університету глибоко сумують через втрату Юрія Степановича Паращука та висловлюють щире співчуття його рідним і близьким. Спогади про Юрія Степановича назавжди збережуться в нашій пам'яті.

Світла пам'ять про Юрія Степановича Паращука – видатного вченого, вчителя, чуйну людину – назавжди збережеться в серцях рідних, колег, друзів та всіх, хто його знав.

ДОРОГИ ЖИТТЯ

Невблаганно рухається колесо історії, змінюючи устрої і форми, через зміну світовідчуття, сприйняття і завдання людства. Про це мені мимоволі довелося задуматися, коли я занурилася в життя й таємниці величезної держави, ім'я якої ІНДІЯ. Моя місія як заступника декана VII англомовного факультету ХНМУ з підготовки іноземних студентів, на перший погляд, була простою і невибагливою: ознайомити молодих індійців (абітурієнтів ХНМУ) з Харківським національним медичним університетом, відповідати на різноманітні запитання батьків і майбутніх студентів нашого закладу про рівень освіти в одній з найстаріших вищих шкіл Східної Європи – Харківській медичній школі. Мені треба було провести два тижні з семінарами на півночі країни. Мій шлях у складі місцевих представників освітніх організацій Рітеша Сінгха («Bob Trade») та Карана Сандху («EDU Pedia overseas») проходив через такі міста, як Амрітсар, Джаландхар, Лудхіана, Чандігар, Амбала, Ямунанагар, Карнал, Паніпат, Делі.

Хотілося б зауважити, що населення північних штатів Індії здебільшого сикхи. Ще в давні часи племена з берегів Чорного моря прийшли в передгір'я Гімалаїв. Вони були воїнами і хліборобами, їх називали сикхами. Місія сикхів – захист і охорона людей. У мирний час вони займаються сільським господарством, а в хвилини небезпеки беруть до рук зброю. Сикхи користуються в Індії глибокою повагою. Вони виділяються високим зростом, гордою поставою та благородною зовнішністю. Різноманітні східні тюрбани – відмінна особливість їх одягу. Сикхи сповідують власну релігію.

У місті Амрітсар, з якого мені й довелося починати свої семінари перед індійською аудиторією, серед ансамблю вражаючого розміру приковує погляд Золотий Храм – «мекка» сикхів. Дах у нього дійсно з чистого золота, якого там не менш 100 кілограмів! Чотири двері ведуть до будівлі, вони дають можливість представникам різних релігій молитися тут і звертатися до Бога. У Золотому Храмі зберігається Книга – головна святиня сикхів. Це єдина у світі реліквія, написана власноруч десятима пророками. Нескінченим потоком стікаються в Амрітсар туристи та віруючі.

Особливе мене вразило шоу на індійсько-пакистанському кордоні, яке проходить через маленьке містечко Вагах, розташоване в 30 км від Амрітсара. Колонізація з боку Великої Британії закінчилася 75 років тому. Англіїці покинули країни, колишні колонії розбиралися «між собою». Індія та Пакістан розв'язали між собою війну. З того часу відносини залишаються напруженими, а межа – «на замку». У Вагах усі спостерігають щоденне театралізоване шоу, де збираються з обох боків кордону тисячі людей. Індійці, серед яких була і я, їдуть на видовище, як на велике свято. О 6-й годині проводять «Церемонію закриття кордону».

Для посилення патріотичного запалу індійців на обличчі тих, хто прибуває, малюють індійський прапор. Тут же чимала кількість військових, які просять публіку не затримуватися на місці, а швидко займати місця на трибунах. Найближче до кордону розміщують нас, іноземців, щоб своєрідно підкреслити до нас повагу (особлива риса індійців). Я встигла помітити, що всіх місцевих жителів, і навіть тих, хто хоч якось на них схожий, відправляють на загальні трибуни – подалі від самого кордону.

Глядачі дружно скандують, як на футбольних матчах: «Індія – ми сильніші!» або «Пакістан – ми крутіше за вас!». А по ходу справи з двох сторін кордону проходить церемонія опускання прапорів обох країн, зміна караулу і традиційне закриття, власне кажучи, самого кордону. Одягнені в театральні мундири «ряджені» військові демонструють публіці свою силу, доблесть і відвагу.

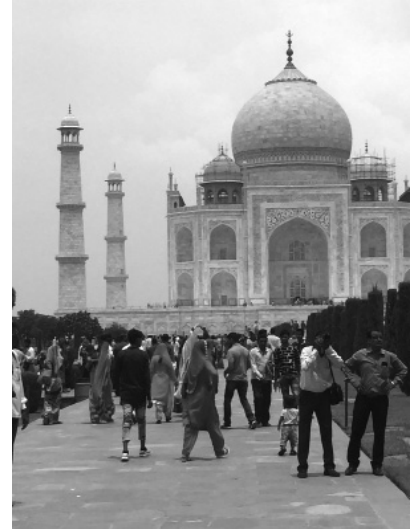
Видовище настільки заворожує, що емоційне піднесення досягає максимуму. Вистава «відпрацьована» з багатьма танцями та ритуалами. Настрій на трибунах за напруженням не поступається емоціям із будь-яким фінальним поєдинком чемпіонату світу з футболу. Індійці та пакистанці приходять вболівати за своїх, як кажуть, сповна. На індійському боці голосно грає патріотична музика. За парканом видно трибуни завзятих пакистанських вболівальників.

Для участі в такому «гіпнотичному» виступі вибирають найвищих і найкращих прикордонників з обох сторін. Для більшої імпозантності індійські організатори надягають на голови солдат шапки з дуже яскравими червоними гребінцями, вони здаються схожими на півників. Проте головний козирний рух «гребінців» – підведення ніг аж до самої голови. Церемонія відбувається тоді, коли ворота кордону закриті: з кожного боку – свої.

Військові протирорних держав тиснуть руки. Потім ворота закриваються, опускаються синхронно прапори. Глядачі, звичайно, продовжують демонструвати свою агресію та силу емоцій по відношенню до сусідів. Мені пояснили, що політики обох країн давно зрозуміли, що подібне «шоу» йде на користь «патріотичному вихованню населення». Тому кількість учасників із кожним роком зростає, розширюється його інфраструктура. Першими трибуни збудували пакистанці перед кордоном. Індійська сторона виклик прийняла, довівши кількість можливих учасників до 50 тис. осіб. Ось такими масштабами вразила мене «Берлінська стіна Азії», як її давно нарекли у Вагах.

В останній день ми знову опинилися в Делі, і мене повезли до міста Агра, що розташоване в 200 км від столиці на Схід, щоб подивитися мавзолей-мечеть Тадж Махал – сьоме диво світу. Ця велика усипальниця була побудована за наказом нащадка Тамерлана – падишаха Шах-Джахана на згадку про дружину Мумтаз-Махал, яка померла під час пологів чотирнадцятою дитиною. Я була вражена розмірами й красою даної будівлі. Дивовижно те, що мечеть була побудована в 1632–1653 роках, проте на той час не було сучасної техніки.

Моя подорож дозволила познайомитися зі світом Азії, який абсолютно відрізняється від Європи й України, з країною добрих, чуйних, гостинних людей і повною мірою зрозуміти їх багатогранність.

Євгенія Ільїна,
заст. декана VII факультету
з підготовки іноземних студентів,
доцент кафедри офтальмології

ТВОРЧИЙ КОНКУРС

ТАЛАНТИ «ЧОРНОМОРСЬКОГО БРИЗУ»

Учасники Молодіжного центру – студенти Харківського національного медичного університету взяли участь у Всеукраїнському конкурсі «Чорноморський бриз», що відбувся 12–13 жовтня у м. Одеса.

Творчий конкурс передбачав участь талановитої молоді всіх вікових категорій з різних куточків України: Києва, Івано-Франківська, Чернігова, Запоріжжя, Полтави тощо. Серед 45 вокалістів, які виконали 90 співочих композицій, наші студенти виявили високу майстерність, що була оцінена журі таким чином: лауреатами II ступеня в номінації «Вокальне мистецтво» стали вокальний ансамбль «Зоряна» у складі Ірини Цимбал, Анастасії Голуб, Юлії Іщук та вокальний дует «Троянда» у складі Владислава Топчія й Ірини Нечипорук у жанрі «Естрадний вокал». Ілона Крючкова у номінації «Вокальне мистецтво» стала володарем гран-прі конкурсу.

Інна Нечитайло

СПОРТИВНІ ДОСЯГНЕННЯ ХНМУ

Харківській національний медичний університет може пишатися не лише науковими та освітніми успіхами своїх викладачів та студентів, а й їх спортивними перемогами. Початок осені відзначився багатьма спортивними заходами, у яких взяли участь й представники ХНМУ.

Спортивне орієнтування

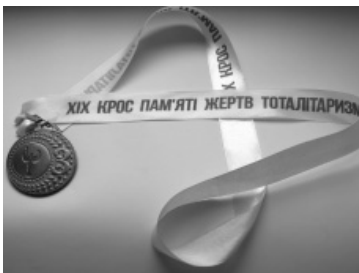
Представники медичного вишу взяли участь у відкритому чемпіонаті м. Харкова зі спортивного орієнтування, що відбувся 15–16 вересня.

Міжнародні змагання «KharkivO – Sprint» проходили відповідно до нових якісних карт та спланованих цікавих дистанцій мальовничими місцями нашого міста. За результатами змагань серед переможців є й студенти нашого університету. Так, у групі 21-А призерами стали: Владислав Николенко (II медичний факультет) – **II місце**, Дмитро Лукавенко – **III місце** (ННІПО ХНМУ), Катерина Бабічева (II медичний факультет) – **III місце**, у групі Орел одним з найкращих визнано Дмитра Галушку (I медичний факультет) – **II місце**.

Підготувала спортсменів до змагань тренер кафедри фізичної реабілітації та спортивної медицини з курсом фізичного виховання та здоров'я Олена Корчевська.

Легка атлетика

Команда з легкоатлетичного кросу Харківського національного медичного університету взяла участь у XIX кросі пам'яті жертв тоталітаризму, що пройшов у Харкові поряд з Українсько-Польським Меморіалом жертвам тоталітаризму в Лісопарку 16 вересня. На дистанції 5 км серед чоловіків **III місце** посів Валерій Півовар – студент II курсу IV медичного факультету.

Крім того, команда з легкоатлетичного кросу Харківського національного медичного універ-

ситету взяла участь у Відкритому чемпіонаті Харківської області з легкої атлетики, що відбувся у Харкові на стадіоні «Динамо» 22–23 вересня. На дистанції 1500 м серед дівчат **I місце** посіла Маргарита Гаургова – студентка I курсу IV медичного факультету.

Навчально-тренувальний процес підготовки бігунів очолив старший викладач кафедри фізичної реабілітації та спортивної медицини з курсом фізичного виховання та здоров'я Олег Білик.

Спартакіада галузевих ЗВО

Команда з легкоатлетичного бігу Харківського національного медичного університету взяла участь у Спартакіаді серед студентів галузевих ЗВО, що проводилися Обласним комітетом

Харківської обласної організації профспілки працівників охорони здоров'я України 26 вересня на бігових доріжках СК «Турбініст».

За результатами змагань **I місце** посіла команда нашого вишу, **III місце** –

команда Медичного коледжу ХНМУ. В особистому заліку серед дівчат перемогли Софія Голуб (I медичний факультет) та Маргарита Гаургова (IV медичний факультет). Серед юнаків призові місця посіли Богдан Овечко (IV медичний факультет) та Андрій Петрушинський (I медичний факультет).

Навчально-тренувальний процес підготовки бігунів очолив старший викладач кафедри фізичної реабілітації та спортивної медицини з курсом фізичного виховання та здоров'я Олег Білик та викладач кафедри Олександр Петрухов.

Кубок України з ушу

На цьогорічному фіналі Кубка України з ушу, що проходив в Одесі 21–23 вересня, Харківську область представляли 24 спортсмени.

Харків'яни на цих змаганнях вибороли 24 медалі, з них 7 золотих, 8 срібних, 9 бронзових. Свій внесок у скарбничку збірної золотими медалями зробила студентка II медичного факультету Харківського національного медичного університету Вікторія Арістова.

Вітаємо переможців та бажаємо їм подальших досягнень!

ЖОВТИЙ У ЖОВТНІ

Талановитих студентів та викладачів об'єднав літературний вечір «Жовтий у жовтні», що був організований сектором медіа-простору Студентської ради ХНМУ. Зустріч відбулася у стінах сучасної Наукової бібліотеки 4 жовтня.

Гармонія та спокій, велич та натхнення панували в кожному прочитаному творі. Колорит золотої осені за вікном та промінці сонця надавали неабиякого затишку.

Неймовірно приємно було бачити нові обличчя серед читців, що долучаються до прекрасного. Викладачі та працівники бібліотеки не стали винятком.

Усім, хто був присутній, кажемо: «Дякуємо!» й з нетерпінням чекаємо на нові зустрічі.

Ксенія Мунгієва

ДО ДНЯ УКРАЇНСЬКОГО КОЗАЦТВА

ХІМІЯ ОСІНЬОГО ПОДИХУ

Конкурс-виставка студентських творчих робіт «Хімія осіннього подиху» пройшла на кафедрі медичної та біоорганічної хімії з 8 по 12 жовтня. Мета цього заходу – розвиток патріотизму в майбутніх медиків, набуття першокурсниками навичок самостійної роботи та формування креативного мислення.

Для участі в конкурсі було представлено близько 100 робіт, кожна з яких має назву, опис з точки зору хімії та медицини. Цікавими виявилися назви творів, наприклад, «Горобина червона», «Вітамінний букет», «Дари осені», «Антивірус», «Каштанова філіжанка», «Осіньна феєрія», «Лісова рука», «Травна система». Для створення робіт студенти використовували звичайні речі, які нас оточують восени: ягоди калини, горобини, каштани, листя, жолуді, горіхи, овочі, фрукти тощо. Представлені твори теж досить різноманітні: дерева, молекули хімічних речовин, овочеві букети, портрети, вироби з гарбузів.

У творчому заході взяли участь 103 студенти, які представили 100 художніх робіт. Виставку за цей час відвідали більше 500 студентів, викладачів, співробітників вишу та учнів харківських шкіл.

Переможці конкурсу були визначені за результатами анкетування. Так, **I місце** посіла робота «Осіньна феєрія» Маліки Ахмаїді (IV медичний факультет), два **II місця** отримали роботи «Дари осені» Дар'ї Чорної (II медичний факультет) та «Травна система» Анни Волоцької (IV медичний факультет). Три **III місця** одержали твори «Вітамінна пані» Вікторії Біленко (IV медичний факультет), «Осіньний кофеїн» Катерини Коваленко (I медичний факультет) та «Останні фарби осені» Маргарити Гранковської (стоматологічний факультет).

У ході анкетування окремі відзнаки отримали такі студентські роботи:

«За здоровий спосіб життя» – Катерини Циб (III медичний факультет, «Хімія осіннього подиху»);

«За зв'язок з медициною» – Анни Нестерової (IV медичний факультет, «Чорний чародій»);

«За зв'язок з хімією» – Яни Шаповалової (II медичний факультет, «Хлорофіл»);

«За креативність» – Вікторії Костенко (III медичний факультет, «Лісова рука»);

«За актуальність» – Вікторії Танені (IV медичний факультет, «Природа в обличчях»);

«Приз студентських симпатій» – Марини Костирі (III медичний факультет, «Осіньна сова»).

Також варто відзначити IV медичний факультет як лідера за кількістю студентських робіт (37) і за їх якістю. Дякуємо всім учасникам і відвідувачам за підтримку та співпрацю!

Ганна Сирова,

завідувач кафедри медичної та біоорганічної хімії, професор,

Ольга Калиненко, асистент кафедри

Найкращі студентські роботи дивіться, будь ласка, у рубриці «Арт-терапія» на стор. 16.

ФОТОСУШКА

БІБЛІОТЕКА ОЧИМА СТУДЕНТА У ФОТОГРАФІЯХ

Наукова бібліотека ХНМУ – це територія для реалізації будь-яких творчих задумів. Один з них реалізувався цьогоріч – у рамках святкування Всеукраїнського дня бібліотек було ініційовано проведення першої фотосушки «Університетська бібліотека у фокусі студента» в стінах нашої бібліотеки.

Для майбутніх учасників було запропоновано кілька тем, де вони мали змогу проявити власну творчість. Усього у фотосушці взяли участь 12 студентів, а деякі «повісили сушитись» декілька фото... Після обговорення журі обрало переможців:

1. «Книжкові етюди» – Анастасія Білоконь (Венцель), II медичний факультет.

2. «Буденність навчання» – Катерина Коваленко, I медичний факультет.

3. «Селфі з книгою/у бібліотеці» – Бахані Заватин, IV медичний факультет.

4. «Я – частина книги» – Діана Сич, I медичний факультет.

Переможу у спеціальній номінації «Приз глядацьких симпатій» за підрахунками анонімного голосування отримав Кирило Дегтяр, I медичний факультет. Дякуємо всім за вашу участь у цьому цікавому проєкті!

Регіна Вороніна

Фото переможців дивіться, будь ласка, на стор. 15.

ЛЮБІ ДІТИ УКРАЇНИ

Традиційний святковий концерт «Любі діти України», організований профкомом співробітників за підтримки адміністрації вишу, відбувся 4 жовтня в актовій залі Харківського національного медичного університету.

У цьому році захід проходив з нагоди відзначення Дня працівника освіти. Відкрив концерт проректор з науково-педагогічної роботи Іван Летік. Вітаючи присутніх – дітей, їх батьків, викладачів – він зазначив: «Нам дуже імпонує проводити цей чудовий захід, адже ми пишаємося тим, що у наших викладачів є такі талановиті діти, які займаються вокалом, хореографією, спортом. І дуже приємно, що сьогодні вони продемонструють нам свої таланти, мистецтво і зроблять нам справжнє свято».

На сцені з яскравими номерами виступили діти співробітників університету, а також були запрошені колективи дитячої творчості міста Харкова. Велику зацікавленість викликала виставка художніх робіт Єви Лермонтової «Прелімінація». Усього у заході взяло участь майже 70 дітей, а в глядацькій залі гучними оплесками вітали маленьких виконавців батьки, бабусі й дідуся, студенти та співробітники університету.

До всіх присутніх від Харківської обласної профспілкової організації працівників охорони здоров'я з теплими побажаннями та словами подяки звернулася заступник голови обласного комітету Тетяна Пустовоїт. «Настає прекрасне свято, і мабуть у нашій

країні немає жодної родини, яка б не вважала День працівника освіти великим святом, адже у кожного з нас є свій учитель, який дав нам значно більше, ніж просто знання з окремих предметів. Харківський національний медичний університет – це флагман науки й медичної освіти. Вашими руками, знаннями, душею ви приносите радість своїм студентам, і саме завдяки вашим зусиллям створюється безмежна слава цього вишу», – зазначила пані Тетяна. Вона також побажала дітям здоров'я й миру, а їх батькам, окрім цього, наснаги та успіхів у подальшій роботі на благо медичного вишу.

Також від профспілкової організації співробітників університету за творчі здобутки дітей батькам подякувала голова комісії з культурно-масової роботи Тетяна Поліщук. Святкового настрою дітям додали подарунки та солодощі, а активні учасники концерту також були відзначені подяками від профкому співробітників університету.

Профком співробітників вітає зі святом колектив вишу та висловлює щирі подяку дітям, що брали участь у святковому концерті, та їх батькам. Дякуємо, що приділили увагу й витратили час і зусилля та поділилися своїми творчими здобутками.

Наталія Гаєва,
представник сектору інформаційної підтримки
профкому співробітників університету

ФОТОСУШКА

«Книжкові етюди»

Приз глядацьких симпатій

«Буденність навчання»

«Селфі у бібліотеці»

ЮВІЛЯРИ

У жовтні свій ювілей святкують: асистент кафедри пропедевтики педіатрії № 1 **Ліна Яківна Барська**, асистент кафедри педіатрії № 1 та неонатології **Надія Романівна Бужинська**, сторож господарчого відділу **Роман Валентинович Булгаков**, ст. лаборант кафедри медицини катастроф та військової медицини **Ольга Яківна Вишневецька**, доцент кафедри внутрішньої медицини № 2 і клінічної імунології та алергології **Інна Миколаївна Добровольська**, лаборант кафедри дерматології, венерології та СНІДу **Людмила Миколаївна Калініченко**, заступник головного бухгалтера **Тетяна Василівна Колосова**, сторож господарчого відділу **Володимир Михайлович Кошелев**, асистент кафедри хірургії № 1 **Вячеслав Олексійович Лазирський**, асистент кафедри медицини невідкладних станів, анестезіології та інтенсивної терапії **Наталія Дмитрівна Лантухова**, лікар-стоматолог відділення терапевтичної стоматології Університетського стоматологічного центру **Олександр Володимирович Саберов**, ст. викладач кафедри медичної біології **Юрій Олександрович Садовниченко**, викладач кафедри української мови, основ психології та педагогіки **Оксана Володимирівна Самолисова**, лікар-стоматолог-ортопед відділення ортопедичної стоматології Університетського стоматологічного центру **Сергій Іларіонович Свиріденко**, медична сестра відділення терапевтичної стоматології Університетського стоматологічного центру **Зоя Олександрівна Скляр**, провідний редактор інформаційно-бібліографічного відділу наукової бібліотеки **Лариса Вікторівна Скрипченко**, лаборант кафедри психіатрії, наркології та медичної психології **Тетяна Петрівна Сліпченко**, старший інспектор наукового відділу **Лідія Олександрівна Степанова**, ст. лаборант кафедри пропедевтики педіатрії № 1 **Валентина Миколаївна Устінова**, архіваріус загального відділу **Алла Миколаївна Халаїм**, ст. лаборант кафедри педіатрії № 2 **Ольга Костянтинівна Чернова**.

АРТ
Терапія

«Вітамінна пані»

«Дари осені»

«Хімія осіннього подиху»

«Осіння феєрія»

«Осіння сова»

«Медичний університет»

Реєстр. свідоцтво ХК № 2098 – 839 ПР від 05.03. 2014 р.

Засновник – Колектив Харківського національного медичного університету.

Газета виходить один раз на місяць

Адреса редакції: 61022, Харків, пр. Науки, 4.

Гол. корпус, 5 поверх, тел. 707-73-60

e-mail: redakt@knuu.kharkov.uawww.knuu.kharkov.ua

Підписано до друку 29.10.2018. Формат 60 x 90/4.

Папір офсетний. Гарнітура Pragmatica. Друк офсетний.

Умов. друк. арк. 8. Обл.-вид. арк. 8,5.

Тираж 500 прим. Зам. № 10/29.

Видання підготовлено та надруковано у ТОВ ВПП «Контраст».

61166, м. Харків, пр. Науки, 40,

т. (057) 719-49-13, 717-76-51

Реєстраційне свідоцтво ДК № 178 від 15.09.2000
За точність викладення фактів відповідальність несе автор. Рукописи не рецензуємо й не повертаємо. Точка зору авторів публікацій може не збігатися з позицією редакції. Передрук лише з дозволу редакції газети.

Редактор В. Захаревич

Коректори М. Тарасенко, Є. Рубцова